

РЕШЕНИЕ

№ 6717

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 18.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **6102** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.190а ал.1 от Закона за водите.

Образувано е на основание изпратена от ГД „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/ жалба от Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ /ДПУСЯ/, [населено място] против предписание по т. V.2 от Констативен протокол №09-02-42/14.02.2023 г., издаден от главни инспектори в РО Югозападна България на ГД „НЯСС“ към ДАМТН.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, поради липса на компетентност на органа, неспазване на установената форма и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Поддържа, че председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица нямат правомощия да дават предписания за изграждане на съоръжения, извършването на ремонти и други технически дейности за привеждане на язовирната стена и съоръженията към нея в изправно техническо състояние, каквото по своята същност според него, е процесното. Сочи необоснованост на оспорения констативен протокол. Според жалбоподателя не става ясно как органа е стигнал до извода, че е необходимо да се възстанови геометричния профил на водния откос, както и какви конкретни действия следва да бъдат извършени от ДПУСЯ. Твърди се, че за откритото административно производство по чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ ДПУСЯ не уведомен, както и че не му е дадена възможност да участва в административното производство и

респективно да вземе становище. По изложените съображения се иска от съда да постанови решение, с което да отмени Констативен протокол № 09-02-42 от 14.02.2023 г. Претендира се присъждане на направените по делото разноси и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по жалбата, Главен инспектор и Инспектор в Регионален отдел „Юг – Ю. България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, чрез процесуалния си представител ст. експерт, юрист към ДАМТН Е. В. З., оспорват жалбата с доводи за нейната неоснователност. Съображения за законосъобразност на оспорения акт са изложени в представени писмени бележки. Претендира присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Назначена е и е приета СТЕ, заключението по която не е оспорено от страните. Приложена е в заверено копие административната преписка.

Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Не е спорно между страните, че язовир „Малко градище 962“ е публична държавна собственост. Между [община] и Държавата, чрез областния управител, на основание чл.19б от Закона за водите /ЗВ/ е сключен договор за дарение на поземлен имот – общинска собственост с идентификатор 46574.267.962 – представляващ язовир, находящ се в [населено място] градище, [община], обл. Х.. В изпълнение на чл.19б, ал.3 от ЗВ Областния управител е съставил Акт за публична държавна собственост № 7710/18.11.2020 г. за горепосочения имот, като същия е предоставен за управление на ДПУСЯ.

Язовир „Малко градище 962 /Е. 2/“ /ПИ 46574.276.962/ е класифициран на 13.04.2022 г. като първа висока степен на потенциална опасност съгласно чл.141б от ЗВ при изпълнение на следните критерии: засегнати елементи от инфраструктурата, водещи до отрицателни последствия за обществото и човешкото здраве и стопански такива от първа и втора категория по см. на чл.2 и чл.4, ал.5 от Наредба № 1 за номенклатурата и видовете строежи.

Съгласно Заповед № 776/22.12.2021 г. на Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, изм. и доп. със Заповед № А-142/18.03.2022 г., изм. и доп. със Заповед № А-354/27.05.2022 г., изм. и доп. със Заповед № А-577/23.08.2022 г., изм. и доп. със Заповед № А-603/02.09.2022 г. длъжностните лица Б. К. и Б. З. в Регионален отдел „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ – „Юг-Ю. България“ на основание чл. 201, ал. 11 вр. чл. 190, ал. 4 и чл. 190а, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗВ във вр. чл. 3, ал. 3 от УП ДАМТН са оправомощени с права да контролират предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ, да контролират мерките за осигуряване на изправно-техническото състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация, както и да дават задължителни за изпълнение предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

При извършена проверка на техническото и експлоатационно състояние на язовир „Малко градище 962“ е констатирано, че водния откос е без защита от вълни, с нарушен геометричен профил поради ерозия от вълнови явления. Констатирано е наличие на 1 бр. дърво. Проверката е извършена в присъствието на инж. Д. Т., в

качеството му на представител на собственика.

В резултат на горните установявания в КП №09-02-42/14.02.2023 г. е дадено процесното Предписание по т. V.2 – „Да се възстанови геометричния профил на водния откос. Срок: 28.08.2023 г.“.

Видно от представената по делото обратна разписка констативният протокол е съобщен на жалбоподателя на 01.06.2023 г.

Като част от административната преписка са представени КП № 09-02-64/28.04.2022 г. и КП № 09-02-15/20.04.2021 г. от извършени предишни проверки и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията.

Представени са Протокол № ТП Х-38/06.04.2022 г., № ТП Х-53/03.10.2022 г. и № ТП Х-75/07.04.2023 г. за извършен технически преглед на язовир. По всички тях е направено предложение за възстановяване на конструктивната устойчивост на воден откос.

Представен по делото е и Анализ на техническото състояние на язовира от 21.04.2021 г. , съгласно който водния откос е стръмен, обрасъл с тревна и храстовидна растителност, както и единични дървета. Констатирано е изнасяне на насипа на воден откос от вълнова ерозия.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съдът намира, че доколкото в т.V.2 от Констативния протокол на оспорвания са дадени задължителни предписания, които е заявил, че оспорва, същите подлежат на оспорване по реда на АПК. Оспореното „предписание“ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК. Актът е издаден от административен орган и съдържа разпоредителна част, с която на жалбоподателя е разпоредено активно поведение, подробно описано в предписанията, като му е даден съответен срок за изпълнение и му е указано да докладва за изпълнението на ДАМТН. От приложеното към преписката известие за доставяне се установява, че КП, предписанието в който се оспорва, е получен от оспорвания на 01.06.2023 г. Жалбата е подадена на 14.06.2023 г. – в законоустановения срок за оспорване, следователно жалбата е допустима.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл.168 АПК, съдът преценява законосъобразността на АА, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са разпоредбите при издаването и съобразен ли е с целта, която преследва закона. При преценката си съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в АА.

Правомощията на Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор за даване на предписания във връзка с техническото състояние на контролираните обекти произтичат от възложената му с чл.10, ал.4 от ЗВ политика по контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях. Съгласно чл.140, ал.2, т.1 от ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощени от него лица осъществяват контрол за изпълнение на дейностите по чл.138, ал.4, т.8 от ЗВ, а именно контрол на изпълнение на мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация.

Според чл. 190а, ал.1, т.3 от ЗВ, Председателят на ДАМТН и оправомощените лица имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на

съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл. 141, ал. 2, включително за извършване на мерки и действия за изясняване на техническото състояние и на условията за експлоатация на контролираните обекти, с изключение на язовирите по приложение № 1 към чл. 13, т.1, за намаляване на водните обеми, за което уведомява съответната басейнова дирекция, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Оспореното в настоящото производство предписание е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.190, ал.4 във вр. с чл.190а, ал.1, т.3 от ЗВ. Видно от представената по делото Заповед на председателя на ДАМТН длъжностните лица са оправомощени да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

За изпълнението на тези функции контролните органи от ДАМТН извършват проверки, за резултатите от които се съставят констативни протоколи със съдържание, изрично установено в чл.118, ал.2 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние. По тези съображения, неоснователно се явява възражението в жалбата за неспазване на установената в чл.59 АПК форма. Констативният протокол съдържа определеното в Наредбата съдържание.

Спазена е и предвидената в закона процедура. В тази насока е налице бланкетно възражение в жалбата относно липса на уведомяване на ДПУСЯ за откриване на производството, което съдът не споделя, тъй като не кореспондира с данните по делото. Дружеството е уведомено за проверката, като негов представител е участвал по време на извършването ѝ и е подписал констативния протокол. Отделно, Констативният протокол е изпратен на адреса на дружеството, видно от приложена по делото обратна разписка. /л.20 по делото/.

Спазен е и материалния закон. Видно от констатациите в акта, неоспорени от жалбоподателя в настоящото производство, водният откос е с нарушен геометричен профил поради ерозия от вълнови явления. Съжденията на административния орган в тази насока са подкрепени с достатъчно относими доказателства, представени в настоящото производство, включително и представени протоколи за извършени технически прегледи на язовира, както и анализ на техническото състояние на язовира. Не се доказват извършени от жалбоподателя действия във връзка с настъпилата ерозия, като такива не се и твърдят от него. Като е дал указания за възстановяване на геометричния профил на водния откос, органът е дал предписание в съответствие с нормативните изисквания и в рамките на своите правомощия.

По тези съображения съдът намира, че подадената жалба се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. Съгласно тази разпоредба когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за производството по настоящото дело, разноските за юрисконсултско възнаграждение на ответника следва да бъдат определени в размер

на 100 лв., с оглед естеството на производство и реализираните процесуални действия по представителство на ответника по делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ срещу предписание, издадено на основание чл. 190а, ал. 2 от Закона за водите, обективизирано в т.V.2 от Констативен протокол №09-02-42/14.02.2023 г., издаден от главни инспектори в РО Югозападна България на ГД „НЯСС“ към ДАМТН.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: